

! / i d b . . ' 7 W
< V* I I m m l n m n • B

F. d. hälsingetös blev

Bys första riksspelman

Fru Nelly Östlund med sin fiol

Sin första officiella riksspelman fick By socken i början på veckan, då fru Nelly Östlund med glans spelade upp för Zornmärket på bygdestämman i Leksand. Den käcka f. d. hälsingetösen hanterade stråken med en sådan känsla och takt att de gamla fiolspelarna i Siljansbygden riktigt gläddes med henne.

Född och uppväxt i Lenninge har fru Östlund, född Wååg, spelmansmusiken i blodet. Nio år gammal fick hon låna en fiol av mamma som i sin tur fått den av sin morfar, som var duktig att sjunga och spela, så Nelly har musikbegåvning att bråsa på. En spelman från hemtrakten, Sven Ek, väckte hennes kärlek till de gamla låtarna. Tolv år gammal uppträdde hon i ett musikprogram med allmogelåtar i Voxsätters skola utanför Bollnäs och fick de amplaste lovord. Som extranummer spelade hon "Dellens vågor". Det dröjde inte länge förrän den unga flickan hade en egen konsert i Lenninge paviljong tillsammans med Ek, varvid de hälsingska allmogelåtarna spelades upp. Hade Delsbo och Ljusdal sina "stintor", så hade nu hennes hembygd fått en egen "lill-stinta".

Hon konkurrerade glädligt med sina manliga kolleger och var snart på turné med riksspelmannen Erik Löf från Vallsta. De spelade på bl. a. stora hembygdsfester och rödakorsjubiléer. Rent allmänt fick man snart anledning att lägga den glada och pigga sextonåringen från Lenninge på minnet. Tillsammans med Löf lät hon höra sig i radio från Sundsvallsstationen. Radioframträdandet blev inte det sista, utan hon har framträtt gång efter annan bl. a. tillsam-

Hur är det med allmogemusiken hemma i By? Det är nog litet klen just nu med intresset för bygdemusiken och de gamla låtarna. Uppåt Dalarna är det bättre, här går man med liv och själ in för folkmusiken. Hopplas dock att det kommer bland ungdomen.

Någon markant skillnad på dala- och hälsingemusiken? Nog är det skillnad alltid, säger hon. Det är gott om trioler och förslag och moll i dalamusiken, hälsingarna har mera rullstråk

mans med rättvikskullan Stina Hed.

Hon turnerade nu en tid med Hälsingeflickorna och sedermera i Gilleflickorna, och det är bara Gotland och Öland som inte besökts i vårt land. Nelly framträdde med framgång vid en riksspelmansstämma på Skansen och har även spelat med spelman Öst. En mera värdig Lucia hade inte bollnäsborna kunnat välja när de 1941 valde Nelly, ty hon var sannerligen en flicka med färg.

Det är inte för mycket sagt att räkna Nelly Östlund till en av den hälsingska folkmusikens främsta krafter. Hennes sätt att återge de gamla folkmelodierna är föredömligt. Ingen bra låt med musikaliskt värde har gått henne förbi. Hon har även gjort egna kompositioner, bl. a. Lockbäcken, en polska, inspirerad av hembygden i Hälsingland.

Den framgångsrika uppspelingen i Leksand var ingen tillfällighet. Titeln som riksspelman har hon gjort rätt för tidigare. Men bättre sent än aldrig, ansåg Nelly, som stortrivdes bland musikanterna däruppe. Roligast var det att se och höra hälsingarna spela upp. Se det var hemmatoner, det... Självt framförde hon ett par låtar av spelmannen J. E. Hall, en gänglåt och polskan "Leforsen".